

بررسی تأثیر عفاف و حجاب بر کاهش آسیب‌های اجتماعی

داود خوشرو^۱، حجت اسماعیلی^۲

۱ و ۲-آموزگار

چکیده

پوشش اسلامی به منزله یک حفاظ ظاهری و باطنی در برابر افراد نامحرم، قلمداد می‌شود که مصونیت اخلاقی، خانوادگی و پیوند عمیق میان حجاب ظاهری و بازدارندگی باطنی و از همه مهم‌تر امنیت اجتماعی را فراهم می‌سازد. در واقع عفاف و حجاب، می‌تواند تضمین‌کننده امنیت و آرامش زنان در تعاملات اجتماعی و ایجادکننده جامعه‌ای سالم و متعادل است. تجربه آزادی جنسی نامشروط غرب طی دهه‌های متوالی گذشته که منجر به سست شدن بنیان خانواده، افزایش کودکان بی سرپرست و سایر آسیب‌های اجتماعی شده است، اهمیت عفاف و حجاب را در حیطه‌های فردی و اجتماعی تأیید می‌کند. با این وجود در دنیای واقعی جامعه امروز ما، از یک سو به دلیل بلندمدت بودن آثار حجاب برای فرد و جامعه و القاءات هوای نفس برای آزادی بی‌قاعده و از طرف دیگر تهاجم عظیم رسانه‌های غربی، وضعیت رعایت قواعد پوششی و رفتاری به نقطه بسیار بغرنجی رسیده و این ضرورت ایجاد شده تا جوامع اسلامی نیازمند اصلاح یکسری هنجارها باشند. اصلاح هنجارها فرایندی زمان‌بر است و بنابراین همواره راه حل اصلاح وضعیت حجاب و عفاف از ابتدای انقلاب (فرهنگ‌سازی) عنوان شده و استفاده از ابزارهای قهری رد شده است.

واژگان کلیدی: بی‌حجابی، مدگرایی، فرهنگ، راهکارهای مقابله‌ای